

Haskó Lajosné Munka Közben

Anyám a laborban. Apám vegyész mérnök volt, a Műegyetemen végzett 1912-ben. 1935-ben vett egy laborberendezést, a lakásunk egyik szobájában berendezett egy labort, és attól fogva otthon dolgozott. Amikor apu berendezte a labort, akkor betanította a mamámat is, és azután a mamám dolgozott az analitikai mérlegnél. A mamám fodrászhoz járt, a Bandelhoz, ami ott volt az Andrassy út elején. Egy női fodrászat volt, ahol volt búra meg sütővas. Anyámnak fölfele fésült frizurája volt egy időben -- nem kontya, hanem a hosszú haja simán föl volt téve, és valami bodorítás volt a tetején --, divatozott természetesen. Volt fésülködő jegye, minden reggel lement a Bandelhoz, és megfésülték. Anyám járt bálozni is. Az aranyművesek sokan voltak, komoly társadalmi életet éltek, és minden évben volt egy serlegbál. Az aranyműveseknek a Dohány utcai zsinagógával szembeni nagy sarokházban volt a klubjuk meg egy nagy táncterem. Ott tartották a serlegvacsorát is. A mamámnak gyönyörű estélyi ruhái voltak, a papámnak meg szmokingja. És amikor öltöztek egy-egy ilyen alkalomra, az rettenetesen tetszett nekünk, gyerekeknek, mert a szmoking-ing kemény elől, mi gyerekek azt 'dobhasnak' hívtuk, meg macskanyakkendőt [csokornyakkendő] vettek hozzá. Anyámék nagy társadalmi életet éltek, apámnak sok barátja volt. Remekül tudott varrni, mindent tudott az én mamám, hihetetlen kreatív volt. Négy polgárija volt, de utána tanult mindenfélét, mindent megengedett a nagypapa neki. Tanult franciát, németet, tanult kalapot készíteni, varrni, énekelni, zongorázni, táncolni, bálozott, mint egy tisztességes polgárlány, és amikor már serdülő volt, akkor nagypapának csinálta a műhelyben az adminisztrációt.